

वा०श०

॥ ३६ ॥

॥ २४ ॥ धाराशतैर्जलधाराशतैराकीर्णव्याप्तं ॥ प्रहृष्टं प्रहृष्टजनं ॥ २५ ॥ तैर्वरुणबलाध्यक्षैस्ताडितस्तांश्च समरेहत्वाऽभिताड्यं ॥ २६ ॥ युद्धंवादीयतां सांजलिर्निर्जितो स्मीतिवावद ॥ एवंचेत्तेभयं नास्तीतिरावणोब्रवीत् ॥ इतिवोराजानिवेद्यतामित्यन्वयः ॥ २७ ॥ गौश्वपुष्करश्च पुत्राणांपौत्राणांच बलाध्यक्षौ ॥ २८ ॥ २९ ॥ वरुणपुत्राणांरावण

यांब्रुवंतिनरालोकेसुरभिनामनामतः ॥ प्रदक्षिणंतुतां कृत्वा रावणः परमाद्भुतां ॥ प्रविवेश महाघोरं गुप्तं बहुविधैर्बलैः ॥ २४ ॥ ततो धारा शताकीर्णशारदाभ्रनिभंतदा ॥ नित्यप्रहृष्टदृशे वरुणस्य गृहोत्तमं ॥ २५ ॥ ततो हत्वा बलाध्यक्षान्समरेतैश्च ताडितः ॥ अब्रवीच्च ततो यो धान्नाजाशीघ्रं निवेद्यतां ॥ २६ ॥ युद्धार्थी रावणः प्राप्तस्तस्य युद्धं प्रदीयतां ॥ वदवानभयं तेऽस्ति निर्जितो स्मीति सांजलिः ॥ २७ ॥ एत स्मिन्नंतरे क्रुद्धा वरुणस्य महात्मनः ॥ पुत्राः पौत्राश्च निष्क्रामन् गौश्वपुष्कर एव च ॥ २८ ॥ ते तु तत्र गुणोपेता बलैः परिवृताः स्वकैः ॥ यु क्त्वा रथान्कामगमानुद्यद्वास्करवर्चसः ॥ २९ ॥ ततो युद्धं समं भवद्धारुणं रोमहर्षणं ॥ सलिलेंद्रस्य पुत्राणां रावणस्य च धीमतः ॥ ३० ॥ अमात्यैश्च महावीर्यैर्दशग्रीवस्य रक्षसः ॥ वारुणंतद्वलं सर्वक्षणेन विनिपातितं ॥ ३१ ॥ समीक्ष्य स्वबलं संख्ये वरुणस्य सुतास्तदा ॥ अ दिताः शरजालेन निवृत्तारणकर्मणः ॥ ३२ ॥ महीतल गतास्ते तुरावणं दृश्य पुष्पके ॥ आकाशमाश्रु विविशुः स्यंदनैः शीघ्रगामिभिः ॥ ३३ ॥ महदासीत्त तस्तेषां तुल्यं स्थानमवाप्य तत् ॥ आकाशयुद्धं तु मुलं देवदानवयोरिव ॥ ३४ ॥ ततस्ते रावणं युद्धेशरैः पावकसन्नि भैः ॥ विमुखीकृत्य संहृष्टा विनेदुर्विविधान् ब्रवान् ॥ ३५ ॥ ततो महोदरः क्रुद्धो राजानं वीक्ष्य धर्षितं ॥ त्यक्त्वा मृत्युभयं क्रुद्धो युद्धाकांक्षीव्य लोकयत् ॥ ३६ ॥

स्य च रोमहर्षणं युद्धं समं भवदित्यन्वयः ॥ ३० ॥ रावणामात्यैश्च वारुणं बलं सर्वपातितं ॥ ३१ ॥ वरुणस्य सुताः प्रथमं मही तल गता एव रावणेन युद्धमकुर्वन् तत्र रावणामात्यैराकाशस्थैर्निपातितं स्वबलं दृष्ट्वा तादृशयुद्धस्यानुरूपतां विचार्य युद्धान् निवृत्ता महीत्यक्त्वा स्वयमप्याकाशमेव गता इत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तुल्यं स्थानमाकाशलक्षणं आकाशे युद्धं आकाशयुद्धं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

उ० का०

॥ ३६ ॥